

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที 4 เดือนเมษายน พ.ศ.2561 หน้า 2 มูลค่าข่าว 887,616.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

นาแห้วบ้านฉัน: งานศิลปรักษ์ถิ่นเกิดของเด็กๆ นาแห้ว

• สบปอง ดวงไสว
กรุงเทพธุรกิจ

“ พี่น้องเอ๋ย ผู้ได้นาแห้ว
อย่าง ลีเจงแซนมาบัง
วัดนธรรมเที่ยงใจไว้
มันลี้ยงอยู่ยามใด เห็นว่านาแห้วนี้มีดี
หลายอย่าง ”

คำผญาเมืองนาแห้วที่ น้องแก้ม-
ศุภนุช บุญพรหม ท่องให้ฟัง
นั้นขึ้นนะ นาแห้ว มีดีหลายอย่าง และ
สิ่งที่ดีเหล่านั้น มีสิ่งใดอยู่ในหัวใจเยาวชน
คนนาแห้วบ้าง

ผู้ใหญ่บัณฑิตย สหะวงษ์ ผู้ใหญ่
บ้านหมู่ที่ 5 ตำบลนาแห้ว เล่าให้ฟัง
ถึงที่มาของ นาแห้ว ว่า “เมื่อก่อนฉันมี
หนองน้ำเล็กๆ อยู่กลางหมู่บ้าน มีแห้ว
ขึ้นโดยธรรมชาติเป็นที่รู้จักกันว่าคือ
หนองนาแห้ว แล้วก็เลือนมาเป็นนาแห้ว
ไม่มีหนองอยู่จนปัจจุบัน” นาแห้ววันนี้ไม่มี
ศิลปวัฒนธรรมที่ดีหลายอย่างน่าสนใจ
เป็นอย่างยิ่ง

ดร.สาธิต ทิมวัฒนบรรเทิง เล่าว่า
ที่อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย นั้น มีศูนย์
เรียนรู้ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตั้งอยู่ มหาวิทยาลัยกับชุมชนต้อง
สัมพันธ์กัน ดังนั้นคณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ร่วม
กับมูลนิธิอานรี สุทธิพันธุ์ จัดโครงการ
บริการวิชาการแก่ชุมชน จัดปฏิบัติการ
ทางศิลปะ (workshop) เพื่อสร้างเสริม
ประสบการณ์ทางสุนทรีย์ ให้กับ
นักเรียนโรงเรียนนาแห้ววิทยา เป็น
การนำวิชาการด้านศิลปะไปสู่ชุมชนเป็น

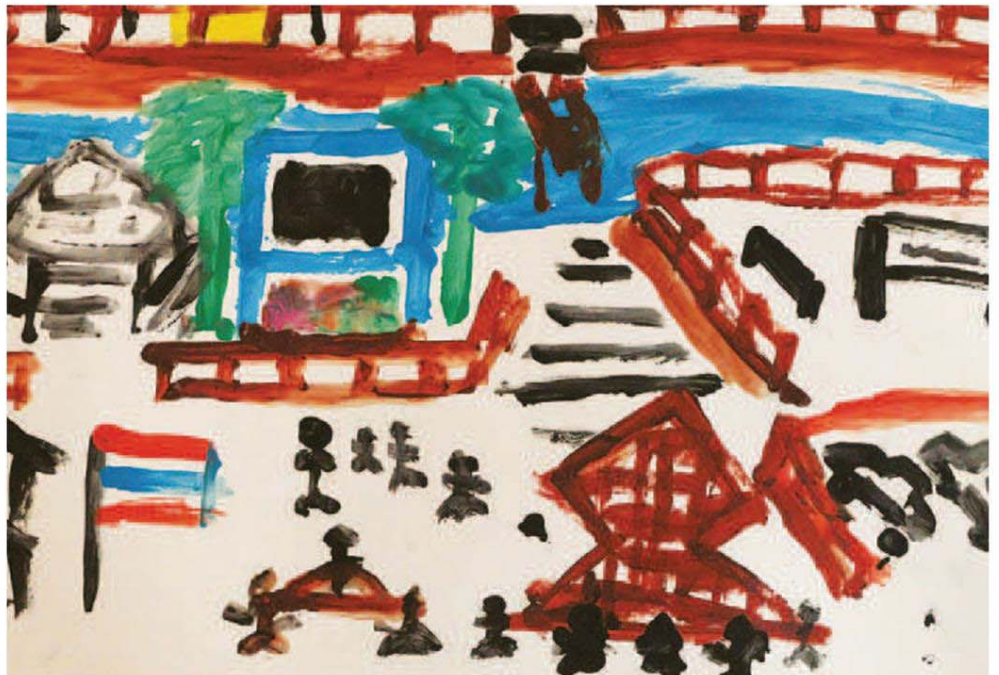

ครั้งแรก นำสี กระดาษ ฟูกัน อุปกรณ์
สร้างศิลปะครบครัน พร้อมด้วยอาจารย์
ศิษย์เก่า นิสิตปัจจุบัน ลงไปให้ความรู้
และชวนน้องๆนักเรียนโรงเรียนนาแห้ว
วิทยาทั้งโรงเรียน 360 ชีวิต มาประลอง
ฝีมือทางศิลปะ “นาแห้วบ้านฉัน” กัน
เมื่อถึงเวลาของกิจกรรม นักเรียน
โรงเรียนนาแห้ววิทยาถูกแบ่งออกเป็น

กลุ่ม พี่ๆ จากคณะศิลปกรรมฯ อธิบาย
แนวคิดการสร้างงานศิลปะจนเข้าใจแล้วก็
ลงมือวาดรูป ด้วยสีอะคริลิก สีน้ำ ลงบน
กระดาษ เด็กๆ ทำอย่างตั้งใจและมึ
ความสุข ใช้เวลาวาดไม่นาน นาแห้ว
บ้านฉัน ก็สำเร็จ

ภคจิรา แสงรัตน์ นักเรียนชั้นม.1
บอกว่า “เขียนเป็นรูปต้นดอกไม้ ที่เป็น
ประเพณีเก่าแก่ของหมู่บ้าน ซึ่งมีขึ้นที่
วัดศรีโพธิ์ชัย บ้านแสงภา อำเภอนาแห้ว
จังหวัดเลย เป็นประเพณีที่ยาวนาน
เคยได้ไปร่วมงานแห่ต้นดอกไม้ทุกปี”
เธอบอกว่า “ที่ด้านซ้ายมีผีตาโขน นาแห้ว
บ้านฉันก็มีประเพณีแห่ต้นดอกไม้ที่ขึ้นชื่อ
ของจังหวัดเลยไม่แพ้กัน”

ปิยะมนต์ พุทธิรักษ์ เรียนอยู่ชั้นม. 1
บ้านอยู่ตำบลแสงภา เล่าให้ฟังว่า พ่อกับ
แม่มีส่วนร่วมในการทำต้นดอกไม้ที่วัด
ทุกปี ตัวปิยะมนต์ก็ได้ไปกับพ่อและแม่
ตลอด “พ่อเป็นคนหนึ่งทำโครงสร้างไม้ไผ่
ให้เป็นต้นดอกไม้ ส่วนแม่จะเป็นช่วย
หาดอกไม้ ดอกคูน ดอกลิลาวดี
มาช่วยกันประดับ พอดอกเย็นก็ไปแห่
ต้นดอกไม้รอบโบสถ์แล้วนำไปถวายพระ
เป็นพุทธบูชา ตั้งบูชาไว้ที่หน้าโบสถ์”
ดังนั้นการเขียนถึงนาแห้ว จึงใช้
สีวาดรูปลายขัดเป็นโครงสร้างของต้น
ดอกไม้ ยอดทำเป็นรูปเท้าแมงมุม สิ่ง
ที่ปิยะมนต์เห็นแล้วประทับใจคือ ชาวบ้าน
จะช่วยเหลือแบ่งงานกันทำ คนหนุ่มไป
ตัดไม้มาทำโครงสร้างต้นดอกไม้ ส่วนคน
สูงวัยก็นั่งทำรูปยอด เด็กๆ ก็ไปร่วมงาน

ช่วยทำเท่าที่ช่วยได้ และในฐานะที่เป็นคน
บ้านแสงภา นาแห้ว เธอว่า ภูมิใจที่ได้
ร่วมงานงานแห่ต้นดอกไม้ ซึ่งสืบทอดมา
เป็นร้อยปี และมีที่บ้านแสงภาทีเดียว

เอกพงษ์ เสวิสิทธิ์ หนูนานาแห้ว
ชั้นม.3/3 บอก คิดถึงประเพณีบุญบั้งไฟ
ต้นดอกไม้ ทุกวัดทุกหมู่บ้าน ช่วยกันทำ
ประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ของบ้านเราไว้
จึงเขียนรูปให้เห็นคนสนุกสนานคึกคักกับ
งานของบ้านเรา

ส่วน **สุรารักษ์ โสประดิษฐ์** เธอกลับ
เห็นต่างและถ่ายทอดออกมาเป็นที่
ขึ้นขอบ เธอวาดเป็นภาพตอนกลางคืนที่
บ้านนาแห้ว มีดวงดาวส่องประกายเต็ม
ท้องฟ้า จึงใช้ฟูกันใช้นิ้วมือและเทคนิค
การวาดออกมาเป็นดวงดาวระยิบระยับ
เต็มท้องฟ้า ปรารถนาให้รู้สึกเป็นสุข
สนุกสนาน

เช่นเดียวกับ **แพรวพรรณ กุลศิริ**
ที่เขียนภาพ แสงจันทร์ที่ส่องลงยังแม่น้ำโขง
ในวันลอยกระทง ได้ไปลอยกระทงกับแม่
ประทับใจภาพนั้นมาก จึงวาดแสงจันทร์

ในสายน้ำฟุ้งออกมาให้ชื่นชม ในความเห็น
ของพี่ๆที่ให้ความรู้ในการทำกิจกรรม
ศิลปะ ต่างเห็นว่างาน “นาแห้วบ้านฉัน”
ของน้องๆ นาแห้ววิทยานั้น ทำได้ดี ใน
เรื่องสร้างสรรค์การถ่ายทอด เขาอยู่
กับของจริงเห็นอยู่และประทับใจใน
วัฒนธรรมประเพณีของบ้านเขา จึงนำมา
ถ่ายทอดให้อารมณ์ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี

จิตติศักดิ์ นามวงษา ผู้อำนวยการ
โรงเรียนนาแห้ววิทยา บอกว่า “กิจกรรม
ทางศิลปะ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มาจัด
ประสบการณ์ให้นักเรียนได้สร้างสรรค์กัน
ทั้งโรงเรียน เป็นเรื่องที่ดีเป็นการส่งเสริม
ศักยภาพทางสุนทรีย์กับนักเรียน ให้ได้
ฝึกสมาธิกับการทำงานศิลปะ ใส่ใจผ่าน
สีสันทันไปสู่งาน ฝึกความคิดสร้างสรรค์
อยากให้มีกิจกรรมที่ดีแบบนี้ทุกปี”

กิจกรรมศิลปะ “นาแห้วบ้านฉัน”
เป็นประเด็นจุดประกายให้เด็กๆ ที่นาแห้ว
ได้มองลงไปถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม
ประเพณีของนาแห้วที่มีอยู่ ด้วยความ

ภูมิใจและถ่ายทอดออกมาเป็นงาน
ศิลปะ หวังใจให้ตระหนักช่วยกันรักษา
สืบทอดต่อไป กิจกรรม สร้างสรรค์ศิลป์
รักษ์ถิ่นเกิด ของเด็กๆที่นาเห้ว นับเป็น
การจุดประกายศิลปะให้กับเด็กนาเห้ว
ที่ไม่เห้วแต่อย่างใด

เสียงคำผญาที่น้องแก้มศุภานุช เอ่ย
ให้ฟังในตอนท้ายของบทผญาว่า

“มาเบ็งนาเห้วกันดู แล้วชื้อว่างาม
มานาเห้วแล้ว บ่เคยเห้วกลับไป
พุ้นแน้วพื๋องเอ๋ย”